

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.099/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Ügyvédi Iroda1 (cím5., ügyintéző: dr. Dibácsi Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) felperesnek – az Ügyvédi Iroda2 (cím6., ügyintéző: dr. Ember Alex ügyvéd) által képviselt **Alperes** (Cím1.) alperes ellen azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezmények iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 3.M.70.788/2023/48. számú ítélete ellen a felperes által 50. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.048.857 (egymillió-negyvennyolcezer-nyolcszázötvenhét) forint + áfa másodfokú perköltséget és az államnak az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 1.678.172 (egymillió-hatszázhetvennyolcezer-százhetvenkettő) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. április 15-én meghozott 3.M.70.788/2023/48. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 1.200.000 forint + áfa perköltség és az állam részére 1.258.629 forint eljárási illeték megfizetésére.

[2] A megállapított tényállás szerint a felperes 2023. április 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel főtitkári munkakörben havi 2.250.000 forint bérezéssel. Az e napon átadott munkaköri leírás részletezte a felperes munkaköri feladatait, amelyek között szerepelt a társaság tulajdonosának, ügyvezetőjének segítése a tárgyalások, a társaság működtetése és a szervezése területén, kapcsolattartás a vezetőség és a csoportvezetők között, részvétel a vállalati dokumentumok és irányelvek kidolgozásában, a magyar leányvállaltok marketing és sales feladataiban.

[3] A felperes felett a munkáltatói jogokat a munkaszerződés értelmében egyéb érdekeltl ügyvezető gyakorolta. A munkaszerződés 4. pontja alapján a munkavégzés helye a munkáltató székhelye, fióktelepe, de a felek megállapodtak abban is, hogy a felperes a munkáját távmunkában, részben vagy egészben a munkáltató székhelyétől elkülönülő helyen is végezheti. Utóbbi esetben ez a felperes lakóhelyén található munkaállomáson történhet, eltérés csak a munkáltató előzetes engedélyével lehetséges. A munkaszerződés 6.4. pontjában rögzítettek szerint betegség vagy munkavégzést kizáró egyéb akadályoztatás esetén a felperes köteles ezt a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul bejelenteni, és az akadályoztatás okát három napon belül megfelelően igazolni.

[4] A felperes és az alperes egyik ügyvezetője, egyéb érdekeltl között már 2021 őszétől magánjellegű kapcsolat állt fenn, melynek keretében a felperes az ügyvezető pszichológusa volt. Továbbá 2022. április 6-án az alperes megbízási szerződést kötött a felperes tulajdonában és ügyvezetése alatt álló cégl-vel, az alperes részére HR interjúk támogatásával, a jelöltek szűrésével, a munkatársak karrier-coaching támogatásával, termékkommunikációs és ügyfélpszichológiai tanácsadással kapcsolatos feladatok ellátására átlagosan havi 120 órában azzal, hogy a feladatokat a felperes végezheti.

[5] Mindezek mellett 2023 áprilisától – figyelemmel a felperesnek egyéb érdekeltlal való baráti kapcsolatára is – a felperes részt vett egyéb érdekeltl Helységi házának építésével kapcsolatos feladatok szervezésében a cégl-én keresztül.

[6] Az alperes a 2023. augusztus 7-i hírlevelében bejelentette, hogy a felperest értékesítésvezetői pozícióval (EMEEA Executive Leader) bízta meg, amit a felperes elfogadott. Ezt követően a felperes egyik felettese egyéb érdekeltl lett, közöttük a kapcsolattartás heti rendszerességgel online történt egészen 2023 októberéig. Az alperes a feladatellátást Jira-rendszerben követte (a távmunkára is figyelemmel), amelyben a reporter-mező rögzítette, hogy a munkavállalók kitől kapják a feladatot. A felperes ezt a rendszert a jogviszony fennállása alatt ritkán használta, 2023 októberében pedig egyáltalán nem.

[7] A felperes 2023. szeptember 27-én indokolás nélkül lemondta a másnapra előre betervezett marketing meetinget. Ezt követően 2023. szeptember 28-án sms-t írt egyéb érdekelt1nak, melyben a PTE Contract elnevezésű file kapcsán a kiegészítést jelezte.

[8] 2023. szeptember 29-én egyéb érdekelt3 angol nyelven írt e-mailjében azt javasolta, hogy a megbeszélés helyett heti helyszín jelentést küldjön a felperes, amely tartalmazza az elmúlt heti tevékenységeket és eredményeket, a következő hét tervét, valamint az esetleges problémákat/aggályokat.

[9] Ezt követően 2023. október 2-án a felperes egyéb érdekelt1 ügyvezetővel online meetinget tartott, amely során a felek között szóba került a jogviszonyok, közte a munkaviszony megszüntetése. egyéb érdekelt1 ugyanezen a napon 16:58 perckor e-mailt küldött egyéb érdekelt3nak, másolatban ezt elküldte egyéb érdekelt2nek és tanú2-nek is. E szerint: „Kedves egyéb érdekelt3! Beszéltem V.B.-vel a jelenlegi helyzetről. A kéthavi végkielégítés helyett a negyedéves szerződéses munkát választotta, a jelenlegi fizetés 25 %-ával. A Alperes iroda befejezése mellett megbízottként értékesítési tevékenységekkel is foglalkozik majd. A mai napon tervezzük befejezni a határidőket tartalmazó táblázatot és tanú2 munkavállalóként kijelenti, vállalkozóként pedig a egyéb érdekelt4hoz hasonlóan bejelenti (habár egyéb érdekelt4 jelenleg C3-as).”

[10] 2023. október 2-át követően a felperes sem egyéb érdekelt1al, sem egyéb érdekelt2val, sem egyéb érdekelt3val szóban nem kommunikált.

[11] 2023. október 3-án egyéb érdekelt1 ügyvezető szóban tájékoztatta egyéb érdekelt2 másik ügyvezetőt a tervezett változtatásokról, kérve, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket.

[12] 2023. október 6-án egyéb érdekelt1 sms-ben jelezte a felperesnek, hogy tudnának egyeztetni, és kérte is, hogy kerüljön erre sor. A felperes az üzenetre aznap nem reagált.

[13] Az alperes a 2023. október 6-án, péntek délután megszerkesztett és a szokásosan a hétfői napon, ennek megfelelően 2023. október 9-én közzétett hírlevelében (hírlevél neve hírlevél) az alábbiakat írta: „B.V. jó munkát végzett a Alperes-nak, de eljött az idő, hogy mindketten külön utakon járjanak. V.B. számos HR és marketingprojektet segített, aminek köszönhetően a Alperes független viszonteladója lett. Utolsó napja a Alperes-nál, október 19-én”.

[14] 2023. október 7-én szombaton a felperes e-mailt küldött egyéb érdekelt ügyvezetőnek az alábbi tartalommal: „Összegezném, amit gondolok. Olvasd el kérlek és most te dönts két kimenet közül.

AZ ÉN HOZZÁD ÉS CÉGHEZ ÁLLÁSOM

végig lojális voltam hozzád és a céghez, a te és a cég érdekeit néztem, megtettem, erőn felül és munkaidőn kívül is, amit tudtam érted és a cégért, azt tettem, amit kértél, mindig is tudtad milyen vagyok, nem menet közben derült ki, hogy mihez értek és mihez nem

HOZZÁM ÁLLÁSOD

2 hónapja nem beszélsz velem, nem adsz információt és segítséget a munkához és a pozícióhoz, amit adtál, nem osztod meg sem a dolgokat, sem nem érdekel a véleményem, elhiszel embereknek dolgokat anélkül, hogy szembesítenél velük és a vádjaikkal, nem hagyta, hogy megvédjem magamat, a kezdetektől beleraktál helyzetekbe, amit neked kellett volna megoldani, odarendeltél egy feladatra és amikor konfliktus lett, nem védtél meg senkivel szemben és mindig tőlem vártad, hogy én hajtsam le a fejemet és úgy tettél, mintha nem a te utasításodra vagy jóváhagyásoddal foglalkoztam volna az adott dologgal, nem értékelte, amit tettem érted és azt sem, hogy neked és miattad dolgoztam a cégnek és nem a pénz érdekelt elsősorban, hanem a közös jövő. A válaszaimat kifogásnak és felelősség hárításnak tekintetted és magadban már ítéletet hoztál anélkül, hogy kérdeztél volna előben és meghallgattad volna a választ.

Másrészt hagyta, hogy tanú2a akadályozza a munkámat, személyeskedjen, illetve úgy beszéljen velem, aminek a töredékét sem tűrted volna el fordított esetben tőlem.

Mindezek alapján úgy érzem, hogy megdolgoztam azért és megérdemlem, hogy megtarthassam az eszközöket, amik nálam vannak.

ÉPÍTKEZÉS

Az építkezésnél nem vagyok szakember, de nincs is szükség rá, mert jó szakembereket találtam, akik tudják a dolgukat. Szóval nem kell meggyőznielek semmiről az építkezéssel kapcsolatban. Mindent leszerveztem, amit más nem tudott volna megtenni, olyan kedvezményeket szereztem neked, amiket más nem tudott volna.,

A lehető leghatékányabban dolgoztam, de elismerést és hálát nem kaptam tőled, csak azt, csak hogy nem érted és nem olyan a tervezés, amit te elképzelsz.

A cég1-n keresztüli építkezés a te ötleted volt, ebben én nem nyertem érzékelhető (ugyan hízegő volt a felkérés, de csak miattad és a gyerekeid miatt csináltam, hogy otthonotk legyen).

Az eddigi számlák lefedik az elvégzett munkát és anyagokat, nincs kész teljesen a stúdió szigetelés és a kábelezés sem, de keményen dolgoztam eddig én is és a szakemberek is. A cég1nak eddig átutalt pénzeket indokoltan és lelkiismeretesen költöttem el és el is számoltam velük, mostanra el is fogytak. Ne kérjél további elszámolást.

A felújítás alatt vett 2 fűrót megtartom, mert az építkezésnél az én szerszámaim használódnak el és így tartom korrektnek.

Az összes vásárolt építési anyag vagy fel lett használva, vagy ott van a házban.

Szóval azt én lezártnak tekintem a cég1nak eddig átutalt pénzeket attól függetlenül, hogy nincs minden kész, ha nem is megy tovább az építkezés (a számlákat megkaptátok róla).

B VERZIÓ

Az általad B verzióban ajánlott nettó 500 ezer forint nem az építkezési intézésre lett volna, hanem hogy aláírjam a közös megegyezést és ne kelljen két hónapi bért kifizetned. Egyetlen okból mentem bele a B verzióba, mert ha a cég1n keresztül csináltatod a házat, akkor az áfából rendezni tudok a NAV felé egy a balatoni felújítási ügyekből való tartozást. Természetesen ki lesz fizetve, amint felszabadul a céges kocsí és azt leadva, lezárom azt az ügyet. Két választást adok, ahogy te is.

ELSŐ VÁLASZTÁS

Rúgj ki ahogy akarsz és tegyél amit akarsz. Fizesd ki, ami a munkavállalói törvény szerint jár. Rendese lenne, ha megtarthatom a cégtől kapott eszközeimet, de ezt is eldöntöd majd. Ha ezt a verziót választod, megkapod az összes kivitelezői kontaktot és én kiszálltam a dologból azonnali hatállyal. Leadom a kulcsokat, elhozom szerdán a holmim és úgy csinálod és fejezed be a házat, az audioszobát és a kábelezést, ahogy akarod és azzal, akivel akarod. A motort megvetted, adásvételit biankó módon ott hagyom a törzskönyvvel, nem érdekel.

MÁSODIK VÁLASZTÁS

Ha megvan a pénzed a felújításra, utald át a cég1ra a szerződés szerint és megcsinálok neked a házat a szakemberekkel (a villanszerelés és festés és a statikai erősítés kivételével, mert az további összeg és feladat).

Nem kell értened a dolgokat, nem foglak győzködni, várni a döntéseidre és elveszíteni a becsületedet azért, mert valamit megbeszélék, de nem tudom végig vinni, döntés és pénz hiányában.

Egyetlen módon mehet tovább az építkezés, ha hagysz dolgozni és dönteni dolgokban egyedül és odaadod a pénzt egy összegben, hogy lelkiismeretesen megcsináljam.

Ehhez persze bizalom kéne.

Erre a 3 hónapra, amíg a felújítás tart, megtartasz az állásban (csak a házzal foglalkozom és semmilyen kapcsolatban nem leszek a Alpereshal) és a felújítást követően közös megegyezéssel elválunk egymástól (hagyjuk ezt a nettó 3x500 ezer forintos szarságot) - eddig is több milliót spóroltam neked a munkámmal és ezután is "megkeresem" neked a pénzt, amit a 3 hónapra kifizetsz azzal, hogy nem egy kivitelezőt fogadsz.

Nem leszel ott a házban, sem te, sem a holmid a felújítás ideje alatt (a holmidat vagy elviszed az emeletről, vagy berakjuk a szerver szobába)

Döntsél október 11-e, szerdáig. Ha nem kapok erre választ az is döntés, nem fogok veled sem egyezkedni, sem magyarázkodni a továbbiakban, illetve beszélnünk sem kell a dolgról. Ha tudsz bízni bennem, válaszd a másodikat, ha nem, akkor zárjuk le és váljunk el egymástól a lehetőleg békésebben.

Te is és én is mindent tudunk a döntéshez. Várom a válaszodat.”

[15] Ezt követően 2023. október 10-én egyéb érdekelt¹ az alábbi választ adta: „Írtam neked üzenetet pénteken, hogy beszéljünk, de nem válaszoltál.

Amiket írsz, értem, hogy te ezeket így érzed, és az a te igazságod. Annyira zavarosan volt vezetve és megosztva minden projekt, amin dolgoztál, hogy idő kellett, míg megértettem mi van. Senki más véleménye nem számít számomra, csak a tények.

Most úgy néz ki, hogy minden kezd világosabb lenni, és kezdem érteni a működésedet a házzal kapcsolatban is. És értem mi hol van, és hogyan áll össze a kép. Látok esélyt a folytatásra.

Viszont az nagyon fontos, hogy tudd, a ház teljesen másodlagos fontosságú. Ezt nem győztem neked hangoztatni. Most is szeretném nyomatékosan jelezni még egyszer: az új ügyfelek szerzése a legfontosabb. Ha ÁFA tartozásod van, beszélhetünk róla, és mint barátnak szívesen segíték megint. A cég ügyeihez ez nem lehet szempont.

Kérlek tegyél egy javaslatot, hogy hogyan lesz a cég¹ a Alperes egyik legnagyobb magyarországi viszonteladója. Az az legfontosabb.”

[16] Ugyanezen a napon egyéb érdekelt¹ sms üzenetet küldött a felperesnek, melyben jelezte, hogy adja vissza a másik ügyvezető hozzáférését a telephely felújításával kapcsolatos dokumentumokhoz. A felperes szintén ezen a napon e-mailben egyéb érdekelt²nek megküldte az árajánlatokat, kontaktokat a Helység¹i házhoz és jelezte, a nála lévő kulcsokat a postaládába helyezi el. egyéb érdekelt² még aznap válaszolt akként, hogy a kulcsokat személyesen kívánják átvenni, tételesen elszámolást kérve. Ugyanezen napon a felperes jelezte, ezt nem fogadja el és az általa meghatározott módon adja le a kulcsokat.

[17] 2023. október 16-án egyéb érdekelt¹ a „kivételes olvasd el és dönts el” kezdetű levélváltást egyéb érdekelt² ügyvezetőnek és tanúl személyi asszisztensének továbbította, szóban is tájékoztatva őket, hogy a felperes elérhetetlen. Ezt követően a személyi asszisztensét a felperes felé egy közös megegyezéssel történő jogviszony megszüntetésére vonatkozó ajánlat közlésével bízta meg. tanúl telefonon próbálta elérni a felperest, akinek azonban a céges telefonja egész héten ki volt kapcsolva, így végül 2023. október 18-án a magántelefonszámán érte el. A felperes azt közölte, hogy a céges telefonja lemerült, egyben hozzátette, a 2023. október 26-i héten elutazik. tanúl a felperes felé jelezte az alperes jogviszony megszüntetésére irányuló szándékát, és 2023. október 19-re egy találkozót egyeztetett a felperessel. A megbeszélthelyen a felperes találkozott is tanúval, aki átadta részére a két jogviszony megszüntetésére irányuló megállapodás tervezetét. A felperes átolvasásukra időt kért és kapott is tanultól. A tervezeteket tanú² alperesi munkavállaló készítette egyéb érdekelt² ügyvezető utasítása alapján úgy, hogy a sablonban kitöltötte a felperes személyes adatait.

[18] Ugyanezen a napon az alperesi céges levelező program biztonsági rendszere figyelmeztető jelzést küldött a vezetőség részére arról, hogy a felperes e-maileket küld át a magán e-mailjére. Ez alapján az alperes vizsgálatot indított és jegyzőkönyvet vett fel. Az eset nyomán a e-mail cím hozzáférést korlátozta egyéb érdekelt¹ ügyvezető, majd 2023. október 20-án egyéb érdekelt² ügyvezető törölte az eszközök távoli elérését.

[19] 2023. október 24-én tanúl e-mailt küldött a felperesnek az alperesi céges és cég¹-Hungary Kft.-s e-mail címére, jelezve, hogy erre a napra ígérte a felperes a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos döntését, egyben kérte az aláírt dokumentumok, vagy a felperes által javasolt dokumentumok elküldését. A felperes az üzenetre választ nem adott és semmilyen módon nem reagált.

[20] Az alperes 2023. október 30-án azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az indokolás szerint az alperes 2023. október 18-án felajánlotta a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetését, amelyre a felperes másnapra ígérte a választ, azonban egyáltalán nem jelentkezett a válasszal, de munkavégzésre sem. Ezt követően nem volt elérhető és nem tett eleget a munkaszerződés 6.4. pontjában foglaltaknak, akadályoztatása esetén azt haladéktalanul köteles volt bejelenteni, és az akadályoztatás okát, távollétét három napon belül megfelelően igazolni. Mindezzel a magatartásával a felperes a munkaviszonyból származó kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte. Az

intézkedést egyéb érdekelt² ügyvezető látta el aláírásával. A felperes az okiratot 2023. november 10-én postai úton kapta meg.

[21] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta, melyben a felperes elsődlegesen azt állította, egyéb érdekelt¹ ügyvezető 2023. október 2-án szóban, indokolás nélkül, jogellenesen megszüntette a munkaviszonyát, másodlagosan állítása szerint a 2023. október 30-i keltű azonnali hatályú felmondás jogellenes. Döntését a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 20. § (1) – (3) bekezdéseire, 22. § (1), (3) – (5) bekezdéseire, 44. §-ára, 52. § (1) bekezdés b), d) és e) pontjaira, 65. § (1) bekezdésére, 78. § (1) és (2) bekezdéseire, és 196. § (1) – (3) bekezdésére alapította.

[22] Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem elbírálása kapcsán rögzítette, a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes 2023. október elején szóban jogellenesen megszüntette a munkaviszonyát. Mindenekelőtt hangsúlyozta, a felek között nem volt vitatott, miszerint a felperes egyéb érdekelt¹ ügyvezetővel 2021 őszétől baráti kapcsolatban állt, és 2023 áprilisától részt vett az ügyvezető családi házának építésében, az általa vezetett cég¹-n keresztül. A házépítéssel kapcsolatos feladatok ellátása nem tartozott a felperes munkaköri feladatai közé, ilyet sem a munkaköri leírása, sem a peradatok nem igazoltak. E kapcsolattól elkülönült a felperes munkaviszonya, főtitkári munkakörének részeként – figyelemmel a munkaköri leírásban és az alperes által csatolt okiratokban foglaltakra – ugyanakkor sales feladatokkal is foglalkozott a felperes.

[23] A 2023. október 2-i online meeting négy szemközt a felperes és egyéb érdekelt¹ ügyvezető között zajlott. Az alperesi törvényes képviselő elmondása szerint a megbeszélésen két opciót javasolt a felperesnek: az egyik szerint az építkezésre a vállalkozási szerződést fenntartják, de a munkaviszony megszüntetésre kerül. A másik szerint a vállalkozási szerződés is megszűnik azzal együtt, hogy ez esetben is közös megegyezéssel szűnik meg a munkaviszony, csak magasabb összeg megfizetésével. Ezen előadást megerősítette egyéb érdekelt² alperesi törvényes képviselő előadása, miszerint nem volt tudomása arról, hogy a másik ügyvezető a felperes jogviszonyát október elején megszüntette.

[24] Figyelembe vette, hogy a felperes a személyes meghallgatása során azt adta elő, „ajánlat volt, ami nem került elfogadásra, írásban nem kaptam meg az ajánlatot, ez az online meeting ez rövid volt, utána történt meg az egyezkedés írásban” (11. számú jegyzőkönyv 5. oldal 7. bekezdés). Mindezekből következően megállapította, az alperes előadását a felperes nem cáfolta.

[25] Bizonyítékként értékelte az alperes által 2023. október 10-én írt e-mailt, amely szerint a házépítés másodlagos fontosságú, mert nyomatékosan azt jelezte egyéb érdekelt¹ ügyvezető, hogy az új ügyfelek szerzése a legfontosabb. Mindezekből következően az alperes nem tekintette megszüntnek a felek közötti jogviszonyt és azt sem találta megalapozott

felperesi állításnak, hogy az alperes ne adott volna munkát a felperes részére 2023. október 2-át követően.

[26] Úgy foglalt állást, hogy az október 9-ei hírlevél neve hírlevél ugyancsak nem támasztja alá, hogy az alperes október elejével megszüntette volna a felperes jogviszonyát. A hírlevélben az szerepel, hogy a felperes utolsó napja október 19-én lesz, az alperes egy jövőre vonatkozó szándékot fogalmazott meg, ami nem jelentette azt, hogy a megjelölt napon, azaz 2023. október 19-ével meg is szűnt a felek között a jogviszony. Ennek cáfolatát adja, hogy 2023. október 19-én személyesen találkozott tanúl és a felperes, ahol az alperes munkavállalója közös megegyezéssel megszüntetésre irányuló iratokat adott át. Azt azonban mindkét fél nem írta alá, a felperes elfogadó nyilatkozatának hiányában ezen a napon sem szűnhetett meg a jogviszony, a felmondás pedig szóba sem került ekkor.

[27] Értékelte egyéb érdekelt¹ ügyvezető által egyéb érdekelt³nak írt e-mailt is, amelyben a jogviszony megszüntetésére vonatkozó utalást nincs, ilyenként nem értelmezhető az, hogy „kéthavi végkielégítés helyett a negyedéves szerződéses munkát választotta jelenlegi fizetés 25 %-ával”. A végkielégítés szó megjelenítése nem értékelhető megszüntetésre vonatkozó jognyilatkozatként, az e-mailben ezt követően ugyanis az szerepel, hogy Alperes iroda befejezése mellett megbízottként értékesítési tevékenységekkel is foglalkozik majd”. Ez megegyezik a 2023. október 10-i e-mail tartalmával, miszerint a felperes legfontosabb feladata új ügyfelek szerzése lesz. Ezen e-mailek éppen azt támasztják alá, hogy a felek közötti jogviszony a megjelölt időpontokban és azt követően is fennállt. A 2023 októberi időszakban a levelezések szerint a felek egyeztettek a jogviszony megszüntetéséről, arra ténylegesen azonban nem került sor. A 2023. október 2-i és 3-i emailekben a házépítéssel kapcsolatos kivitelezésről leveleztek a felek, a felperes csak azt jelezte, hogy milyen eszközöket szeretne megtartani. egyéb érdekelt¹ válaszában erre reagált és e körben kérte az elszámolást. Mindezek nem vonatkoztathatóak a felek között fennálló munkaviszonyra, és nem következik azokból, hogy az alperes egy korábbi jogviszony megszüntetést kívánt ezzel a megfogalmazással lezárni. Az alperes 2023 október hónapra munkabért fizetett a felperesnek, ami viszont nem igazolja azt, hogy a felperes munkát végzett. A fennálló munkaviszonyban az alperes alapvető kötelezettsége volt a munkabér megfizetése, a munkavégzés elmulasztásának következményeként a munkáltató ugyanakkor jogosult jogszerű következmények alkalmazására. Mindezek alapján úgy foglalt állást, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a jogviszonyát az alperes 2023. október 2-án szóban megszüntette.

[28] Erre figyelemmel a 2023. október 30-i keltű azonnali hatályú felmondás jogszerűségét vizsgálta, ennek bizonyítása az alperes terhére esett.

[29] Megállapította, hogy az intézkedést a munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá, mivel egyéb érdekelt² állandó meghatalmazással erre jogosult volt. Meghatalmazás hiányában is az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján egyéb érdekelt¹ ügyvezető a jognyilatkozat utólagos jóváhagyására jogosultsággal bírt a Kúria Mfv.10.225/2019/5. számú határozata értelmében. Hangsúlyozta, az alperes nem azt róta a felperes terhére az indokolásban, hogy nem írta alá a közös megegyezést. Azzal a megfogalmazással, miszerint a felperes a

munkáltató ilyen tartalmú ajánlatára választ nem adott és munkára sem jelentkezett, ugyanakkor elérhetetlenné vált és távollétét nem igazolta, az alperes tartalma szerint azt sérelmezte, hogy a felperes a munkaviszony fennállása alatt nem állt rendelkezésre és nem tett eleget munkavégzési kötelezettségének. Ehhez kapcsolódóan a felperesi hivatkozás alapján azt is vizsgálta, hogy a munkáltató eleget tett-e a foglalkoztatási kötelezettségének és adott-e munkát a felperes számára.

[30] Megállapította, a 2023. október 10-én elküldött e-mailben az alperes felhívta a felperest, tegyen javaslatot arra, hogyan lesz a cégl az alperes egyik legnagyobb magyarországi viszonteladója. A felperes ezt a feladatot nem látta el. egyéb érdekelt1 személyes meghallgatása során megerősítette, hogy az online meetingen elhangzott, miszerint október 1-jétől az új ügyfelek megszerzése lesz a felperes legfontosabb feladata. Ezzel bizonyítást nyert, hogy a munkáltató feladatot adott a felperes részére, figyelemmel az Mt. 196. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra is.

[31] Úgy foglalt állást, hogy a felperes kizárólag 2023. szeptember 28-án igazolt munkavégzést az alperes részére, egy ekkor elküldött sms szerint a felperes egy szerződés-kiegészítést végzett el. Ezt követő időszakra nézve semmilyen okirat nem támasztotta alá a felperesi munkavégzést. Mindezekon túl hangsúlyozta, hogy a felperes saját előadása szerint is 2023. október 2-át követően sem egyéb érdekelt1al, sem egyéb érdekelt2val, sem egyéb érdekelt3val szóban nem kommunikált.

[32] Ezzel szemben tanúl – aki 2023. október 11-én állt munkába – feladata az volt, hogy a felperessel lépjen kapcsolatba. Ez egyszer sikerült számára, a felperest csak a magántelefonszámán tudta elérni egy alkalommal, október 19-én tudott személyesen találkozni a felperessel, amikor átadott részére a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó közös megegyezéssel tartalmú okiratot. Hangsúlyozta, e körben nem volt jelentősége, hogy az okiratot kiadta át, mivel azt az alperes részéről arra jogosult személy már aláírásával ellátta. A felperes az okiratot átvette, de gondolkodási időt kért az aláírására.

[33] Rámutatott, a munkáltatónak a munkaviszonyból származó kötelezettsége a munkavállaló részére munkafeladatokat, munkával való ellátása, a munkavállaló pedig köteles rendelkezésre állni és munkát végezni. Azzal, hogy a felperes bizonyítottan nem volt elérhető, a rendelkezésre állási kötelezettségét nem teljesítette munkaviszonyában. A munkáltató a munkáltatási feladatainak a 2023. október 10-i e-maillal eleget tett, hiszen felhívta a felperes figyelmét az elsődleges feladatára. A munkaviszony részét nem képezték a házépítéssel kapcsolatos feladatok, az nem értékelhető a perbeli jogviszony kapcsán kiadott és elvégzett feladatként. Bár az alperes 2023. október 20-án törölte a felperes céges számítástechnikai eszközeit és azokhoz a felperes nem fért hozzá, mivel a gyári beállítás visszaállítása történt meg, ugyanakkor ezen kívül még négy kommunikációs csatorna fennmaradt a felek között, amin kommunikálni tudtak volna.

[34] Hangsúlyozta, a felperes az októberi időszakra szabadságot nem vett ki, bár tanult arról tájékoztatta, hogy elutazik, de jogszerű távollétet nem igazolt. Home office esetén ugyan nincs konkrét megjelenési kötelezettsége a munkavállalónak a munkáltatónál, azonban rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének eleget kell tennie. A felperes bizonyítottan meetingeken ebben az időszakban nem vett részt, holott távmunkavégzés/home office munkavégzés esetén ez kötelezettsége lett volna. Emellett egyéb érdekelt³ írásbeli jelentést várt az elvégzett feladatokról a felperestől. A felperes által 12/F/2. szám alatt csatolt levél értelmében a felperes egyértelműen tudomással bírt arról, milyen feladatokat adott ki számára az alperes.

[35] Mindezek alapján megállapította, a felperes a munkaviszony közös megegyezésről történő megszüntetésére vonatkozó alperesi ajánlat közlését követően nem vette fel a munkát, a munkáltatónál nem jelentkezett, elérhetetlenné vált, ezzel megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdésének b) és e) pontjait. A Kúria Mfv.I.10.439/2017., az Mfv.10.356/2017/6. számú és az Mfv.10.109/2019/11. számú döntéseire utalva hangsúlyozta, a felperesnek az a magatartása, miszerint a munkahelyétől több napig igazolatlanul távolmaradt, a jogviszony megszüntetésének jogszerű indokául szolgált. Utalt arra, a felperes munkaszerződésének 6.4. pontja is kötelezettségként írta elő, hogy a felperesnek az akadályoztatását haladéktalanul jelezni és három napon belül igazolnia kellett a munkáltatója felé. Az alperes a felperes részére a munkafeladatot kiadta, ezzel szemben a felperes 2023. október hónapban elérhetetlen volt, munkát nem végzett, a munkaviszonyból származó alapvető kötelezettségét így jelentős mértékben megszegte, amely a jogviszony fenntartását lehetetlenné tette.

A felperes fellebbezése

[36] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes teljes kereset szerinti marasztalását kérte első- és másodfokú perköltségigény érvényesítése mellett. Anyagi jogszabálysértésként az Mt. 6. § (2) bekezdésére, 22. § (3), (4) bekezdésére, 196. § (3) bekezdésére, 78. § (1) és (3) bekezdésére, eljárási jogszabálysértésként a Pp. 266. § (1) bekezdésére, 342. § (3) bekezdésére és 279. § (1) bekezdésére hivatkozott. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott érveléseit, miszerint elsődlegesen az alperes 2023. október 2-án jogellenesen szóban szüntette meg a munkaviszonyát, míg másodlagosan állította, az írásban közölt azonnali hatályú munkáltatói felmondás jogellenes volt.

[37] Előadta, a megállapított tényállással szemben a magyarországi leányvállalatok megszűnésére tekintettel marketing és sales-es feladatai nem voltak, ez lehetetlen feladatmeghatározásnak minősült a munkaköri leírásban. A 2023. augusztus 7-i hírlevélben az értékesítési vezetői pozíciót érintő megbízása csupán egy alperesi bejelentés volt, e körben munkaköre nem módosult azzal együtt, hogy átmenetileg nyilvánvalóan együttműködött a kijelölt személlyel, egyéb érdekelt³val. Munkaköre a főtitkári feladatkör volt, amely nagyrészt szervezési feladatokat jelentett, a Jira-rendszer használata csak ritkán volt indokolt a részéről. 2023 októberétől azt használni egyáltalán nem tudta, mivel korábbi feladatait

elvették, az eszközök elérhetőségét megszüntette a munkáltató, és arról volt tudomása, hogy a munkáltató felmondott számára.

[38] Iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 2023. szeptember 27-én indokolás nélkül lemondta a következő napi meetinget, azt a PTE dékánja mondta le. Továbbá egyéb érdekelt³ már informálva volt arról, hogy jogviszonya meg lesz szüntetve, a szóbeli kommunikációt vele szemben megszüntette, csupán „helyszíni jelentést” kért két heti távlatra, amit alátámaszt a egyéb érdekelt¹ által 2023. október 2-án írt e-mail. Ez feladat teljesítése a felmondás közlését követően nem volt elvárható tőle.

[39] Hangsúlyozta, az október 2-i meeting kizárólag egyéb érdekelt¹al négyszemközt zajlott, az azt követő események időbeli sora igazolja, hogy ekkor a munkaviszonya megszüntetésre került. egyéb érdekelt¹ már aznap délután intézkedett, az általa megfogalmazott levél szerint egyéb érdekelt²t utasította is munkavállalóként való kijelentésére. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ezt követően nem kommunikált szóban egyéb érdekelt¹al, egyéb érdekelt²val és egyéb érdekelt³val, ennek oka azonban éppen az volt, egyéb érdekelt¹ súlyos, váratlan dolgot közölt vele, miszerint felmondta a jogviszonyát. Az október 6-án szerkesztett hírlevél megfogalmazása is a munkaviszonya megszüntét támasztja alá, az abban használt múlt idő egyértelműen erre utal. Mindezek elfedése céljából kívánt az alperes közös megegyezéssel jogviszony megszüntetést aláíratni vele.

[40] Távmunka végzés esetén a munkáltatónak az Mt. 196. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint a feladatellátási és ellenőrzési szabályoknak megfelelően kell eljárnia, ezért nem volt elfogadható az ügyvezető azon nyilatkozata, hogy elérhetetlen volt, mivel számos elérhetőség állt a munkáltató rendelkezésére. Ezt alátámasztják a csatolt levelezések és telefonüzenetek. A céges telefonja csak egy napig volt lemerülve, egyébként is abban a hiszemben volt, hogy megszűnt a jogviszonya, a magántelefonján ismeretlen hívásokat nem szokott felvenni. tanúl telefonszáma ismeretlen volt számára, ellenben a munkáltatótól elvárható lett volna, hogy más rendelkezésre álló kommunikációs csatornán jelezze az ügyintéző várható megkeresését.

[41] A céges levelezéseiből csupán a személyes munkaügyi dokumentumait töltötte le abban a tudatban, hogy a munkaviszonya megszűnt. Ugyanakkor fennálló munkaviszony esetén nem lehetett volna az alperes számára probléma, hogy e-maileket küldött a saját címére, ez éppen azt bizonyítja, hogy az alperes is megszüntnek tekintette a munkaviszonyt.

[42] Az elsőfokú bíróság nem rögzítette a tényállásban, hogy 2023. október 31-én már postára adta kereseti kérelmét a szóbeli felmondás jogellenességének megállapítása iránt. A november 10-én átvett azonnali hatályú felmondást követően terjesztette elő november 28-án a kereset kiegészítését.

[43] Az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le arra nézve, hogy a cég1 keretében végzett tevékenysége nem tartozott a munkaviszonyába, munkakörének megváltoztatása (augusztus 7-i hírlevél) ellentétes volt az Mt. 22. § (3) és (4) bekezdésével. A szabályos munkáltatói eljárás nem is volt célja az alperesnek, mert valójában rá kívánta hárítani a cég átmeneti sikertelen értékesítési tevékenységét, és emiatt a tényleges célja a tőle való „megszabadulás” volt.

[44] Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a 2023. október 2-án történt eseményekre az azt követő levelezések tartalmából okszerű következtetéseket lehet levonni a jogviszonya megszüntetését érintően. 2023. október 2-a után nem volt olyan egyeztetés, ami a jogviszonyának bármilyen módon való fennmaradását, átalakítását szolgálta volna, minden e-mailváltás az építkezés valamilyen módon való lezárásáról szólt. Az október 2-i meeting kapcsán következetesen úgy nyilatkozott a perben, hogy az alperes törvényes képviselője akkor szüntette meg a jogviszonyát, tudomásul vette, hogy „ki van rúgva” és ennek módjáról beszéltek négy szemközt. Az alperes előadását cáfolta, kérte a kézhezvételét követően a 2024. április 19-i jegyzőkönyv kijavítását, amiről azonban az elsőfokú bíróság nem döntött.

[45] Tévesen értékelte hangsúlyos bizonyítékként az elsőfokú bíróság egyéb érdekelt1 október 10-i e-mailjét, aki már október 2-án egyéb érdekelt3nak leírta, hogy mit beszéltek meg a fennálló helyzettel kapcsolatban. Az e-mailnek az a része, hogy elfogadta a negyedéves szerződéses munkát, kizárólag az építkezésre vonatkozott, amit megbízottként, és nem munkaviszonyban végzett, a „Alperes Iroda befejezése” szóhasználat ezt támasztja alá. Az október 3-i, egyéb érdekelt1 által írt e-mail is arról szól, hogy a céget kívánta az alperes egyik legnagyobb magyarországi viszonteladójává tenni az ügyvezető, és nem a további munkaviszonyban való foglalkoztatása volt a cél.

[46] Az október 9-i hírlevél az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem bizonyítja, hogy nem szűnt meg a munkaviszonya, az kizárólag az október 2-i felmondás „elfedését” szolgálta. A közötté és tanúl között létrejött 2023. október 19-i tájékoztató azt igazolja, hogy együttműködött az alperessel, holott már nem lett volna kötelezettsége, de várta az írásos felmondást. Az, hogy nem a cég székhelyén vagy az ügyintézés helyén történt meg a találkozó, arra utal, hogy nem tekintette magát alkalmazottnak az október 2-a után.

[47] Mindezek helyes értelmezése azt eredményezi, hogy a munkáltató döntése megszületett a munkaviszonya megszüntetéséről, ezt a 2023. október 2-i meetingen egyéb érdekelt1 közölte, még aznap tájékoztatást adott e-mailben egyéb érdekelt3nak, egyéb érdekelt2nak és intézkedett a végrehajtás iránt, továbbítva az e-mailt, másnap pedig a kijelentésére fel is hívta egyéb érdekelt2t.

[48] Mindezzel nincs ellentétben az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a 2023. októberi e-mailek szerint nem került megszüntetésre a munkaviszonya, hiszen ez előzőleg október 2-án szóban megtörtént. A jogviszony megszüntetést alátámasztja a munkaeszközök, a bankkártya visszaadása, hozzáféréseinek megszüntetése, az építkezéssel kapcsolatos jogviszony lezárásának körülményei, így a kulcsok leadásának leadási módja és időpontja, a egyéb érdekelttől korábban fennálló baráti kapcsolatából származó eszközök (motorkerékpár, stb.) leadásának időpontja és módja.

[49] Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte úgy, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka azzal, hogy a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetésre nem reagált, az alperes azt sérelmezte, hogy a munkaviszony fennállása alatt nem volt elérhető. Amennyiben a jogviszonya mégis fennállt volna, akkor sem felel meg a valóságnak ez a hivatkozás, mert telefonon, e-mailen is felvehetett volna a kapcsolatot vele az alperes, és feladatot tudott volna adni számára. Az alperes ezt meg sem kísérelte tanúl ügyintézésén kívül. Az elsőfokú bíróság megfordította a bizonyítási terhet, és nem az alperesre terhelte annak bizonyítását, hogy október 2-a után munkára nem jelentkezett és nem volt elérhető munkavállalóként. Az alperes csupán állította, hogy konkrét feladatot adott volna részére, mindössze két képernyőfotót csatolt. egyéb érdekelttől szeptember végi e-mailje nem feladatkiosztás, hanem jelentéskérés volt. egyéb érdekelttől október 10-én e-mailjében vállalkozói együttműködésre utalt. Egyben életszerűtlen az az állítás, hogy 2023 októberében sales feladat ellátása megtörténhetett volna, mivel a kiber feladatokat végző cégek mint vevők megtalálása nem egy-két hónapos időtartam alatt értékelhető tevékenység. Mellesleg korábban vállalkozás keretében végzett ilyen irányú tevékenységet az alperesnek, és nem a főtitkári munkaviszonya mellett. 2023 októberében valamennyi e-mail vállalkozókénti feladatellátásra utalt, iratellenes az ettől eltérő jogi álláspont. A feladatellátás a munkáltató kötelezettsége lett volna, amennyiben fennáll a munkaviszonya, és erre négy erre kommunikációs csatorna is rendelkezésére állt.

[50] Nem kapott tájékoztatást az alperestől arról, hogy tanúl jogszerű felhatalmazással bír a munkáltató részéről. A tanúl egyéb érdekelttől személyi asszisztense jelenleg is, így alperesi alkalmazottként tanúvallomása elfogulatlanak nem tekinthető. A két vitatható képernyőfotó nem bizonyítja azt, hogy többszöri hívás történt az alperes részéről és hogy elérhetetlen volt a munkáltatónak.

[51] A távmunkában foglalkoztatott munkavállaló feladatellátása és ellenőrzése az Mt. 196. §-a szerint elektronikus úton történik, erre az alperesnek a jogszerű lehetőségei megvoltak, és ennek bizonyítása – helyesen – az alperes terhére esett. A vevőszerezés több szakterületen dolgozó szakember összehangolt csapatmunkáját igényli. Az október 2-i felmondás, a munkaviszonyból való kijelentése nem adott lehetőséget számára, hogy a cég képviselőjében tárgyaljon a lehetséges vevőkkel. E mellett az alperes 2023. október 20-án törölte céges eszközeit, magánjellegű kommunikációs eszközökön keresztül a vevők szerzése vitatható.

[52] Szabadságot azért nem vett ki, mert úgy tudta, nem áll fenn a munkaviszonya. Az elsőfokú bíróság terhére róta, hogy a megtartott meetingeken nem vett részt, ezekre

meghívást nem kapott. Ettől ellentéset az alperes sem bizonyított. Mindezek alapján téves az a megállapítás, hogy az Mt. 52. § (1) bekezdésében foglaltakat megszegte, amikor a közös megegyezéssel történő munkaviszony megszüntetésének felajánlását követően nem vette fel a munkát.

[53] Bár a bírói gyakorlat értelmében munkahelyről való többórás igazolatlan távollét megalapozza az azonnali hatályú felmondást, egy kiber cégnél távmunkában végzett főtitkári munkakör esetében nem lehet alkalmazni azokat a szabályokat, amelyek a személyes jelenléthez kötött munkakörre irányadóak. A munkáltatónak rendelkezésére állt több kommunikációs csatorna a munkával való ellátására, ennek a munkáltató nem tett eleget, így terhére a rendelkezésre állási kötelezettség megsértésére hivatkozással jelentős mértékű kötelezettségzegés nem állapítható meg. Mindezeket túl megjegyezte, hogy az alperes a vitatott intézkedésében az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozott, az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét a rendelkezésre állási kötelezettség megszegése okán, azaz az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján állapította meg.

[54] Az elsőfokú bíróság a szóbeli felmondás körében az alperes által előadottakat vette figyelembe és nem értékelte az ellentmondásokat és az okirati bizonyítékokat, amelyeket a peranyaghoz csatolt. Nem vette figyelembe, hogy a perfelvételi tárgyalási jegyzőkönyvből nem derül ki, a személyes meghallgatás során a két alperesi törvényes képviselő közül ki nyilatkozott, egyéb érdekelt¹ október 2-i egyéb érdekelt³nak írt e-mailjét tévesen értelmezte. Az alperes intézkedése arra irányult, hogy a számára jelentős bérterhet jelentő munkaviszonyt járulékos jellegű vállalkozási vagy megbízási jogviszonnyá alakítsa át, de ezzel az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdésébe, 22. § (5) bekezdésébe ütköző szóbeli felmondást gyakorolt, amely jogellenes munkaviszony megszüntetést eredményez.

[55] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló indokként nem vehette figyelembe az Mt. 78. § (2) bekezdése értelmében a 2023. október 30-át megelőző 15 napon túl történt eseményeket. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság jogszerűnek fogadta el a egyéb érdekelt³ által 2023. szeptember 29-i e-mailben tett feladatkiosztást, holott az új munkafeladatra vonatkozó utasításként nem értékelhető, csak javaslatként a jelentéstételre, aminek elmaradását az alperes a továbbiakban nem is kifogásolta. egyéb érdekelt³ ugyanis értesült egyéb érdekelt¹től a munkaviszony megszüntetéséről, illetve azt a célt szolgálta, hogy a 2023. október 1-jére megbeszélte online meetinget le tudja mondani.

[56] Az elsőfokú bíróság elfogadta feladatkiosztásként a 2023. október 10-i e-mailben írtakat, holott az üzleti ajánlat volt irányába, mint a cég¹ tulajdonosának a viszonteladói pozícióra és erre az alperes maga sem hivatkozott a felmondásban. Az alperesi felkérés arra irányult, hogy ugyanazt a munkát ugyanazokkal az eszközökkel, ugyanazokkal a személyi, tárgyi feltételekkel a korábbi utasítások szerint lássa el vállalkozói szerződés keretében, ami egyébként színlelt szerződést eredményezett volna. A jogellenes felkérés ezért sem szolgálhatott a felmondás indokául.

[57] Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint az intézkedésre azért került sor, mert nem fogadta el a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetését. Az elsőfokú bíróság az indokot jogellenesen kiterjesztően értelmezte azzal, hogy álláspontja szerint a munkáltató azt is sérelmezte, nem állt a munkaviszony fennállása alatt rendelkezésére, munkát nem végzett és nem volt elérhető.

[58] Az alperes nem bizonyította, hogy részéről munkavállalóként nem történt munkavégzés, és hogy milyen feladatok elmaradását róta a terhére. Az alperes 2024. május 13-i kimutatása olyan feladatokat is tartalmazott, amelyek „készek voltak” vagy „úgy döntöttek, hogy ezt nem viszik tovább”. Ezekre alapozottan vétkes kötelezettségszegést megállapítani nem lehet.

[59] tanúl tanúvallomása sem igazolja azt, hogy az azonnali hatályú felmondást megelőző 15 napban nem volt az alperes részéről elérhető. Munkavállalóként arra várt, hogy a szóbeli felmondást követően megkapja a munkaviszonya megszűnéséhez kapcsolódó iratokat. Az alperestől elvárható magatartás lett volna, hogy tájékoztatást adjon arról, tanúl az alkalmazásába került és megbízta őt a két fél közötti kapcsolattartással. tanúl útján viszont tájékoztatta az alperest arról, hogy a következő héten hétfőtől családi okból elutazik. Nem valós az az állítás, hogy még ha fenn is állt a munkaviszonya, hogy igazolatlanul volt távol a munkavégzési helyétől, azzal együtt, hogy október 19-ét követően kifogás ezen távollét vonatkozásában nem volt az alperes részéről. A munkaszerződése értelmében munkarendje kötetlen volt, maga volt jogosult meghatározni a rá vonatkozó napi- és heti munka- és pihenőidőt. 2023. október 20-án az alperes intézkedése következtében vált elérhetetlenné a munkafelület, az alperes a saját tulajdonában lévő fiókja hozzáférését akadályozta meg önmagában jogsértő tevékenységével, de ezáltal a munkavégzés feltételeit sem biztosította. Az alperes úgy nyilatkozott, hogy a felület rövid idő alatt visszaállítható, erre mégsem került sor.

[60] Illetékfeljegyzési jog engedélyezéséhez nyomtatványt és jövedelemigazolást csatolt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[61] Az alperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, abból helytálló jogi következtetéseket vont le. A bizonyítékok értékelése az irányadó jogszabályoknak megfelelően történt.

[62] A felek között két egymástól jól elkülöníthető kapcsolat létezett, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette. Egyrészt munkaviszony keretében, főtitkári munkakörben dolgozott a felperes és feladata volt ennek részeként a marketing és sales

tevékenység ellátása, amit a munkaköri leírás tartalmazott. Másrészt a felperes és az ügyvezető egyéb érdekelt1 között többéves baráti kapcsolat volt, így 2023-tól a felperes az ügyvezető házépítésének szervezésében saját kft.-je – a cég1 – ügyvezetőjeként vett részt a felperes. Ez a tevékenység nem tartozott a felperes munkaviszonyából eredő kötelezettségei közé. A felperes többször megpróbálta tévesen összemosni a munkaviszonyból eredő feladatokat a vállalkozási szerződésből származó tevékenységekkel, amit az elsőfokú bíróság egyértelműen rögzített.

[63] Helyes az elsőfokú ítélet megállapítása, miszerint a 2023 októberi online meetingen a felperes egyéb érdekelt1 ügyvezetővel négy szemközt egyeztetett. Az alperes különböző opciókat ajánlott fel a felperes számára, az alperesi törvényes képviselő elmondta, a felperes jogviszonya nem került megszüntetésre, ekkor csupán a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésének feltételeiről egyeztettek a felek. A felperes a személyes meghallgatása során maga is megerősítette azt, hogy ez egy ajánlat volt az ügyvezető részéről, ami nem került elfogadásra, (...) utána történt meg az egyezkedés írásban” (11. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 7. bekezdés).

[64] Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte az e-maileket, a hírlevél neve hírlevelet, a egyéb érdekelt3nak írt levelet és a 2023 októberi levelezéseket. Ezek egyértelműen bizonyítják, hogy a felperes munkaviszonyát október elején szóban nem szüntette meg, hiszen ez esetben nem lett volna értelme a lehetőségekről, illetve a közös megegyezésről egyeztetni.

[65] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes nem végzett munkát október 2-át követően, nem állt rendelkezésre, így az azonnali hatályú felmondás jogszerű eszköz volt. Ezzel nem azt kívánta megtorolni a munkáltató, hogy a felperes nem írta alá a közös megegyezést.

[66] A 2023. október 10-i e-mailben az ügyvezető a fennálló munkaviszonyban egyértelműen feladatot szabott a felperes számára, javaslatot kért arra, miként válhat a cég1 a Alperes egyik legnagyobb magyarországi viszonteladójává, amit a felperes nem teljesített. Az októberi online meetingeken is kiemelték egyéb érdekelt1 ügyvezető elmondása szerint, hogy október 1-jétől az új ügyfelek megszerzése lesz a felperes legfontosabb feladata. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperes magatartását tekintetben is, hogy nem kommunikált a munkáltatóval, tanúl sem tudta őt telefonon elérni. A felperes részéről elmaradt a szükséges együttműködés és kapcsolattartás, ami a terhére volt értékelhető.

[67] A Pp. 279. § (1) bekezdésére és 369. § (3) bekezdésére utalva hangsúlyozta, a tényállás módosítására, kiegészítésére csak akkor van lehetőség, ha a bizonyítás eredménye okszerűtlennek minősül, ami a perbeli esetben nem áll fenn.

A felperes fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételei

[68] A felperes fenntartotta azt az álláspontját, hogy a magyarországi leányvállalatok részére feladatellátás nem volt teljesíthető, mivel az alperesnek nem volt ilyen leányvállalata. A sales feladatok vonatkozásban a munkavégzés hiányára a munkáltató csak akkor tudott volna megalapozottan hivatkozni, amennyiben írásban módosítja a munkaszerződését vagy munkaköri leírását.

[69] A munkaviszonyból eredő feladatokat a vállalkozási szerződésből származó tevékenységgel éppen az alperes mosta össze azért, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésére vonatkozó tárgyalások kapcsán állításait utólagosan igazolni tudja. Az e-mailekből az szűrhető le, hogy a levelezésnek egyedüli célja az építkezés befejezésének mikénti meghatározása volt.

[70] Az ügyvezető már október 2-án nemcsak tájékoztatást adott egyéb érdekelt3nak a jogviszony megszüntetéséről, hanem intézkedett is a kijelentés iránt. Az ügyvezető nyilatkozata és az írásbeli bizonyíték közötti ellentmondást az elsőfokú bíróság nem oldotta fel, ami súlyos eljárási szabálysértés.

[71] A hírlevél neve hírlevélben is utalás van arra, hogy munkaviszonya megszűnt és vállalkozóként fogja a továbbiakban a tevékenységét végezni. Azzal, hogy az alperes azt állította, hogy a jogviszony megszüntetéséről közös megegyezés keretében folytak a tárgyalások, cáfolta az elérhetetlenségére vonatkozó felmondási indok valóságát. Tévesen állította az alperes, hogy nem kommunikált vele, telefonja csak egy napig volt lemerülve, a munkáltató számos más módon elérhette volna, csupán két ismeretlen hívás érkezett a telefonjára. A cég megbízottjával a szabadság kivételét közölte, elutazásának bejelentését tanúl tanú igazolta.

A másodfokú bíróság döntése

[72] A fellebbezés nem alapos.

[73] A másodfokú bíróság a Pp. 370. §-a és 371. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül az elsőfokú ítéletet. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és ez alapján a jogszabályoknak megfelelő, érdemben helytálló döntést hozott a perbeli munkaviszony megszüntetésének jogszerűségére nézve. A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki a másodfokú bíróság.

[74] Az Mt. 22. § (2) bekezdéséből, amely szerint ha a megállapodást írásba kellett foglalni, akkor megszüntetni is írásban lehet és az Mt. 44. §-ából, miszerint a munkaszerződést írásba kell foglalni, következik az, hogy a munkaviszony megszüntetésére irányuló nyilatkozat, illetve megállapodás is érvényesen csak írásba foglalással történhet meg.

[75] A felperes elsődlegesen azt állította keresetében, hogy a jogviszonyát az alperes szóban, 2023. október 2-án jogellenesen szüntette meg. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes terhére esett e körülménynek a bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében, és ezen állítását a perben igazolni nem tudta.

[76] A peradatok azt támasztották alá, hogy 2023. október 2-ától a felek között egy egyeztetési folyamat zajlott a jogviszony megszüntetését érintően. A felperes és egyéb érdekelt1 ügyvezető között több alkalommal sor került üzenetváltásra. A 2023. október 7-i levelében éppen a felperes volt az, aki két választási lehetőséget kínált e körben az alperes felé, és ő maga ajánlotta fel az ügyvezetőnek, hogy döntsön az általa felvázoltakról október 11-e szerdáig. Egyúttal a felperes említette meg azt, hogy „rúgj ki ahogy akarsz”, ami szintén azt támasztja alá, hogy a munkaviszony lezárása nem történt meg. A 2023. október 10-én egyéb érdekelt2 által a felperesnek írt e-mailben is az szerepel, hogy „jó viszonyban tudjunk elválni”. Önmagában ezek a körülmények, a felek között folyamatban lévő egyeztetések igazolják azt, hogy a felperes munkaviszonyát az általa állított időpontban az alperes szóbeli intézkedésével nem szüntette meg. Ezért nem volt perdöntő jelentősége, hogy az ügyvezetők személyes meghallgatása során az alperesi törvényes képviselőket a tárgyalási jegyzőkönyvben külön nem nevesítette az elsőfokú bíróság, azzal együtt, hogy a nyilatkozatok tartalma alapján az ügyvezetők személye beazonosítható. Ugyanakkor a bizonyítás sikertelenségéből fakadó hátrányos következmények az érdekelt felet, azaz a felperest terheltek a munkaviszony szóbeli jogellenes megszüntetésére tett jogállítása kapcsán.

[77] A munkaviszony megszüntetésének hiányában a felperest munkavégzési kötelezettség terhelte. A felperes keresetlevelében maga nyilatkozott úgy, hogy a 2023. október 9-i hírlevél közzétételét követően tovább dolgozott „a hírlevél keltette kétségek és bizonytalansággal terhelten” (1. sorszámú beadvány 3. oldal). Továbbá a 10. sorszámú válasziratának 9. oldalán ugyancsak úgy nyilatkozott a felperes, hogy október 2-a után volt munkavégzés a részéről. Mindezekből következően a felperes maga tett tényelőadást arra, hogy munkát végzett az alperes számára, viszont ebből az is következik, hogy a felperes maga sem tekintette úgy, hogy 2023. október 2-án az alperes szóban megszüntette a jogviszonyát.

[78] Az nem volt vitatott a perben, hogy a felperes tanúlval 2023. október 18-án egyeztetett le telefonon egy másnapi személyes találkozót, ami létre is jött közöttük. tanúl egyéb érdekelt1 személyi asszisztense volt 2023. október 11-től, a felperes részére írt levelek végén e titulusa megjelent. E körülményből a felperesnek egyértelműen tudnia kellett, hogy alperes nevében és megbízásából vette fel vele tanúl a kapcsolatot és adta át részére a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére vonatkozó tervezetet. Ezért a

perben tanúlnak, mint a munkáltató nevében eljáró alkalmazottnak az eljárási jogosultságát alappal nem vitathatta a felperes, ahogy ezt az események idején nem is tette meg.

[79] tanú tanú vallomása aggálymentes volt, alátámasztotta, hogy a tanú céges telefonon több alkalommal kereste a felperest sikertelenül, és többször e-mailben is próbálta felvenni a kapcsolatot az alperes nevében a felperessel az érdemi kommunikáció érdekében. A felperes nem vitatta azt, hogy egy időszakban nem volt elérhető telefonon, ahogy e-mailekre sem reagált. A felperest azonban a munkaviszonyában az Mt. 52. § (1) bekezdéséből fakadóan rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség terhelte, és telefonon is köteles volt a munkáltatójával kapcsolatot tartani. A peradatok szerint a vitatott időszakban a felperes elutazott, amellyel összefüggésben azt állította, hogy szabadságot nem kellett kivennie a munkaszerződésében rögzített azon kitételek miatt, hogy távmunkavégzésben dolgozhatott és munkaideje kötetlen volt (17. sorszámú beadvány 8-9. oldal, 48. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 7. bekezdés). Ezzel szemben a távmunkavégzés lehetősége és a kötetlen munkaidő nem jelenti azt, hogy a munkavállalónak munkavégzési kötelezettsége nincs a teljes munkaidejére nézve. Az Mt. 196. § (1) bekezdése a munkáltató telephelyétől elkülönült helyen történő munkavégzésre ad lehetőséget a felek erre irányuló megállapodása esetén, a kötetlen munkaidő [Mt. 96. § (2) bekezdés] pedig a munkaidő beosztásának egy speciális szabálya. A felperes fellebbezésében a munkaszerződésének 6.1. pontjára tett hivatkozása is a napi és a heti munka- és pihenőidő alkalmazására vonatkozó szabályozás volt, a kötetlen munkaidő esetén sincs azonban olyan rendelkezés, hogy a munkavállaló a szabadságot a munkáltatójával való előzetes egyeztetés és engedély nélkül kiveheti.

[80] Az Mt. 122. § (1) bekezdése értelmében a szabadságot – a munkavállaló előzetes meghallgatása után – a munkáltató adja ki, és ez irányadó a (2) bekezdés szerinti azon szabadságnapokra is, amelyeknek időpontját a munkavállaló határozhatja meg. Ez utóbbi esetben sem mellőzhető azonban a szabadság kiadására vonatkozó munkáltatói engedély. A felperes munkaszerződésének 6.2. pontja kifejezetten rögzíti, hogy a szabadság kiadásának szabályaira az Mt. általános rendelkezési az irányadóak. Ezért a felperes a munkavégzés és rendelkezésre állás hiányát a szabadságon tartózkodással nem magyarázhatta.

[81] A felperes munkaköri leírásában egyértelműen részletezésre kerültek munkaköri feladatai, amely alapján feladatai közé tartozott a kommunikációs feladatok elvégzése, az értekezleteken való jegyzőkönyvezés, az ügyvezető munkavégzésének segítése a tárgyalások, a szervezés területén és a marketingfeladatok elvégzése. Így a munkaköri feladatokat érintően sem volt alapos a felperes hivatkozása. Az e-mailek alátámasztották azt, hogy a felperes projekteket érintő feladatokat is ellátott, ahogy azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság. A fellebbezés azon állítása alaptalan volt, hogy egyéb érdekelt³ volt jogosult kizárólag feladatot adni részére, mivel a felperes maga nyilatkozott oly módon is, hogy egyéb érdekelttől kapta a feladatait (48. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal, 3. bekezdés). A munkaviszonytól elváltak a felperes cégének az alperessel megkötött megbízási szerződés alapján az alperes részére elvégzett feladatai, amely a személyes közreműködés alapján ugyancsak a felperes tevékenységét jelentette a házépítéssel kapcsolatosan. Mindez azonban nem értékelhető a perbeli munkaviszonyt érintő feladatok teljesítéseként.

[82] Az Mt. 52. § (1) bekezdése alapján a felperesnek a munkaviszonyból származó alapvető kötelezettsége volt a jogviszony megszüntetésének hiányában a munkáltató részére a munkaideje alatt rendelkezésre állni és munkát végezni. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, egyéb érdekeltl egyértelműen jelezte a felperes számára, hogy az új ügyfelek szerzése a legfontosabb feladata, és mivel az alperes felhívására a felperes nem nyilatkozott a jogviszony közös megegyezéssel való megszüntetése kapcsán, az ajánlatot nem fogadta el, így a jogviszonya fennállt. A felperes a továbbiakban a munkavégzési, együttműködési kötelezettségének nem tett eleget, e körben nem az ügyfélszerzés tényleges megvalósulásának, hanem a munkavégzés és rendelkezésre állási kötelezettség teljesítésének volt jelentősége. Így ezek hiánya miatt az alperes jogszerűen szüntette meg azonnali hatállyal a munkaviszonyt.

[83] Az intézkedésben leírtak nem a közös megegyezéssel való megszüntetésre vonatkozó ajánlat elutasítása miatti indokot jelentenek, hanem – ahogy azt helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság – a felperes részéről a munkavégzési kötelezettség, az attól való távolmaradás igazolásának elmulasztását. E magatartás folyamatos kötelezettségszegést érintett, a szubjektív határidő emiatt megtartott volt. E körben az alperesi bizonyítási érdekre és teherre való kioktatás helytálló volt (11. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal 7. bekezdés), ahogy a bizonyítékok értékelésével levont jogkövetkeztetés is. A peradatok ugyanis azt támasztották alá, hogy a felperes magatartása a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét érintette, annak jelentős mértékű, szándékos megszegését jelentette, amely okszerűen eredményezte a munkaviszony szankciós jellegű azonnali hatályú megszüntetését. A fellebbezésben előadottakkal szemben az e körben tett megállapítás az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti értékelésnek minősül az elsőfokú ítéletben. Az elsőfokú bíróság a Pp. 170. § (4) bekezdése szerinti, egymással eshetőleges viszonyban álló több kereset kapcsán az elbírálás kért sorrendjét megtartotta, és önmagában a perbeli esetben a jogviszony jogellenes megszüntetését nem eredményezte, hogy a felperes az elsődleges kereseti kérelmét tartalmazó keresetlevelét az azonnali hatályú felmondás kézhezvételét megelőzően benyújtotta.

[84] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[85] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú eljárással felmerült perköltségének viselésére. Ennek mértékét az alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti felszámítása alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 8.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint 5. § (1) bekezdése alapján határozta meg a másodfokú bíróság.

[86] A felperes illetékfeljegyzési jog, illetve költségfeljegyzési jog engedélyezésére vonatkozó kérelmet terjesztett elő a másodfokú eljárásban, ugyanakkor a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján a feleket költségfeljegyzési jog illette meg, amely alapján az illeték előzetes megfizetése alól mentesült a felperes. Ugyanakkor a pervesztes félnek a perrel felmerült, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint a 39. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésben vitatott követelés (20.977.146 forint) alapul vételével számított fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján viselnie kell, mivel a felperes munkavállalói költségkedvezményre nem volt jogosult.

[87] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltábla megnevezését, a Fővárosi Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben a felperes az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességéről az Itv. 78. § (4) bekezdése rendelkezik, figyelemmel a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2a) bekezdésére.

[88] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2025. szeptember 30.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró